Alsólendva, 1909. XIV. évfolyam 7. szám. Vasárnap, február 14.

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára
Egész évre . . . . . 8 K
Fél évre . . . . . 4 -
Negyed évre . . . . . 2 „
Egyes szám ára 20 filler.

Felelős szerkesztő: OSZESZLY M. VICTOR.
Laptulajdonos és kiadó: BALKÁNYI ERNŐ.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Kéziratokat nem adunk vissza.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.
A nyilttér sora egy korona.

Csendes a farsang.

Alsólendva, 1909 febr. 13.

Az idei farsang az aggasztóan sok bálon és eszeveszett költekezésen kivül alig hozott valamit. Legalább a mi részünkre alig. Az aggasztóan sok bál és eszeveszett költekezések dacára is csendes, vagy legalább is sokkal csendesebb, mint a tavalyi. Hiányoznak a farsangi lakodalmak, miktől hangos lesz az utca; hiányoznak a farsangnak azok a hagyományosan szép mozzanatai, mikor az egész éven át türelmesen váró leány boldog megelégedéssel, a jövő délibábos reményeibe vetett naiv bizalommal lép jegyesével az oltár elé, hogy egy egész élettel pecsételjék meg azt az esküt, amit ilyenkor farsang idején a pap előtt tesznek.

Mi az oka ennek? Hiába kérdezzük, hiába kutatjuk, az igazi, a letagadhatatlan okot nem találjuk meg soha. Talán a legelfogadhatóbb ezek között az, hogy nehéz, a réginél tizszerte nehezebb a megélhetés; talán számitóbbak lettek a legények most, mint valaha voltak, mikor a szerelem mindent pótolt, csak a szerelmet nem pótolta semmi.

Való igaz, hogy legtöbben a mai élet rengeteg sulyában keresik — és meg is találják — az idei farsang eseménynélküliségének okát. És ha igy van, és ha valóban az tartja vissza a fiatalságot a házasélet rózsásnak nevezett, de a mai kor szava szerint szólva: rögös berkeitől, ugy ne aggódjunk a fiatalságért, van elegendő magához való esze. Nagyobb baj volna az, ha hübelebalázs módjára, az első szerelmi felhevülés befolyása alatt kötnék meg a házasságokat, mely ebben az esetben nem hozna mást, mint a csalódással járó boldogtalanságot, tengernyi szenvedést, nyomoruságot azoknak, akik tán mást érdemeltek volna, mert szerették egymást; akiknek csak az volt a vétkük, hogy szegények voltak,... szegények és vakok.

Az az idő járja most, mikor nagyon is helyén kell az ember eszének lenni, mielőtt nyakába szedi a családi gondokat. Kétszer is fontolóra kell venni a dolgot, mert az élet nehéz, nehéz még abban az esetben is, ha csak önmagunkra van gondunk, s sokszorta nehezebb akkor, ha egy darab kenyér helyett négyet, ötöt kell leszelnünk az asztalunkra, egy pár cipő helyett ötöt kell csináltatnunk — a régi jövedelemből, a régi kis fizetésből, mert az élet ha folyton drágult is, a jövedelmünk az megmaradt annak, ami volt: szegényesnek a méregdrága élethez képest.

Boldog emlékü Szilágyi Dezső miniszterünk mondta egyszer: „Az agglegény ugy él, mint egy kiskirály, de ugy hal meg, mint egy kutya.“ Ez a mondása ma már szállóigévé lett széles ez országban és talán alig van ember, aki kétségbe vonná a nagy Szilágyi igazságát De azért ne gondolja senki, kedves nőolvasóink közül, hogy a mai fiatalságot ez a kiskirályság káprázatja. Oh nem! Tudja ő nagyon jól, hogy ez csak pünkösdi királyság, hogy a szabad élet nem pótolja a családi tüzhely melegét, a családi élet boldogságát, de viszont azt is tudja, hogy két koldus több mint egy koldus, hogy a házasélet manapság csak azoknak hozza meg a tökéletes boldogságot, akik nem üres zsebbel lépnek az oltár elé, de nem azoknak, akik egy gondterhes, boldogtalan élet félreismerhetetlen előjelével akasztják nyakukba Hymen rózsaláncait.

A mai fiatalság okos, okosabb, mint valaha volt. Apáink idejében férfias dolog volt a házasodás, ma — kocka. Kocka, amelyet ott, a tömjénfüstös, boltozott istenházában vet el két szerelmes, de amelyet a sors vesz fel, amellyel a sors játszik tovább, nem ugy, amint nekünk tetszik, sőt sohasem ugy, amint nekünk tetszik, hanem a legtöbb esetben ugy, amint nem tetszik.

Ne is csodálkozzék azon senki, hogy igy van és igy is lesz mindaddig, mig a farsang csak farsang lesz és nem a jövőben bizó fiatalság boldog révbejutásának nehezen várt szczónja. Majd ha egyszer ránk köszönt az igazi farsang, amikor a jókedv nem lesz erőltetett, a hangulat nem lesz mesterkélt, mikor öröm lesz a házasság és nem egy meg nem érdemelt, reménytelen tengődés végtelennek látszó láncolata: akkor, de csakis akkor visszatér a régi házasodási kedv; akkor, de csakis akkor megint hangos lesz az utca a lakodalmasok dévaj lármájától; akkor, de csakis akkor csökkenni fog az eladó leányok száma, azoké, akik ma reménytvesztve, búsan néznek a kietlen jövő elé, de akik azért igy sem veszitettek semmit, igazán semmit...

Elhagyott lakok.

(r.) Ha bejárjuk a városunk körül elterülő falvakat, szomoru tapasztalatra juthatunk. Szivet tépően tárul elénk a valóság, amelyre még gondolni is kinos Fájó sóhaj hagyja el keblünket: Fogyunk, egyre fogyunk, feledi már sok magyar, hogy e hon határain kivül nincsen számára hely. Elhagyott, üres házikókra akadunk, amelyeknek lakói messze földre költöztek. Egyiket a mohó, kincsek utáni vágy ragadja el, a másikat a remény, hogy talán idegen ország földjén pénzre tehet szert és igy a mindennapi kenyeret ugy a maga, mint hozzátartozói számára biztosithatja. Sokan vannak olyanok, akik a végsőig tartják magukat, de midőn már látják, hogy nincsen erejök a további küzdéshez, eladják kicsiny földjüket, házikójukat, ha nem akad reá vevő, itt hagyják üresen is és igy mindent, ami kedves, itt hagyva vándorolnak idegenbe, talán ugy, hogy soha vissza ne térjenek.

Igaz, azt mondanám én is: Jobb itthon a fekete kenyér, mint máshol a fehér; inkább járjunk itthon rongyokba burkolva, szenvedve, mint máshol aranyos ruhában. — De vegyük fontolóra, hogy a sorsnak és sok ember nemtörődömségének is van ebbe beleszólása. Ha összetartanának azok, akik eggyé tömörülve hatalmasak lennének arra, hogy a föld népének munkát, megélhetést biztositsanak, eme szörnyü bajnak elejét vehetnék. De a legtöbben ezek közül csak a saját jólétükkel törődnek, nekik a haza s szenvedő népe csak amolyan mellékes dolog.

Vannak egyesek, akik nagyon ideálisan fogják fel a dolgot és elitélik a népet eme cselekedeteért. Hát szép, igen szép az ilyen dolgokban az ideális felfogás, de ilyen esetben a realis dolgokat sem szabad figyelmen kivül hagyni.

A szerelemnek is, már a valódi szerelemnek egyik éltető alapja a jólét. Igaz, a valódi szerelmet nem törheti meg a legkinzóbb nyomoruság sem, — a végső esetben azt mondják: Együtt halunk meg. És meghalnak. A haza iránti szeretetben azonban ez nem állhat, mert a népnek é ni keil!

Azt is számtalan esetben tapasztalhatjuk, hogy egyes bünös emberek, midőn hosszabb fogságból kerültek ki, teljesen

Sirolin
Emeli az étvágyat és a testsulyt, megszünteti a köhögést, váladékot, éjjeli izzadást.

Tüdőbetegségek, hurutok, szamárköhögés, skrofulozis, influenza
ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.
Minthogy értéktelen utánzatokat is kinálnak, kérjen mindenkor *„Roche“ eredeti csomagolást.*

„Roche“
Kapható orvosi rendeletre a gyógyszertárakban. — Ára üvegenként 4.— korona.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

megjavultak, azután a bünnek árnya sem környékezte őket. Mi ennek a legtöbb esetben az oka? Az, hogy a fogság alatt megtanultak valami iparágat és kikerülve az életbe, a munkában ürömüket lelik s nincs idejük rossz, haszontalan dolgokon törni a fejüket. Igy a munka biztosítja a megélhetésüket és nincsenek kényszeritve becstelen tettek véghezvitelére.

Ha a mi földnépünknek is megvolna a téli foglalkozása, nem érnének rá legyárakat épiteni, biztositva volna a megélhetésük és igy nem lennének kényszeritve hazájuk elhagyására.

Hazánknak már igen sok helyén vannak ipartanfolyamok, — meg is termik azok a gyümölcsüket. De nálunk, a mi vidékünkön még nem is álmodnak róluk. Itt meg a nép télen csak ábrándozni, aludni és éhezni tud...

Azt mondják, hogy az Isten is megveri azt, aki a hazáját elhagyja. Vajjon ezen esetben áll-e ez? Nem állhat. Büntető keze azokat sujtja és sujtsa is, akik nemtörődömségükkel mintegy kényszeritik a népet tüzhelyeik, hazájuk elhagyására.

Apró falvainkban mindig, mindig szaporodnak az üres kunyhók, nap-nap után kevesebben leszünk. A munkás karok, melyeknek itthon is jó hasznát lehetne venni, idegen földnek aratnak aranyat. Jöhet idő, a mikor másképen is szüksége lenne a hazának azokra a karokra... talán térnek vissza akkor a tavozók közül, — de hátha későn érkeznek?!

Ti, kik nyugodt arccal és karba tett kezekkel nézitek a pusztulást, nem-e féltek attól, hogy jön idő, mikor számon kérik tőletek bünötöket és ott, a másvilágon szenveditek meg azt, amit a nyomor számüzött fiai itt e földön már megszenvedtek?!

Kérjük hátralékos előfizetőinket, hogy előfizetési dijaikat lehetőleg minél előbb küldjék be, nehogy a lap expedialása fennakadást szenvedjen.

Művészet.

Zala György.

„Hét város verseng,
Melyikük szülötte Homeros,
Smyrna, Rhodos, Kolophon,
Salamis, Chios, Argis, Athenai."

Igy mondja e distichon. Ám nemcsak hét, hanem huszonhárom város is fiának tartotta Homerost Ezen nagy vetélkedés mutatja, hogy a görögök mennyire méregelni tudták Homeros elvitathatlan, felülmulhatatlan költészetének nagy értékét s világraszóló fontosságát. Érezték azt is, hogy mily dicsőség egy ilyen nagy férfiu szülővárosának lenni. Nemcsak a görögök, hanem más ó-, közép- és ujkori népek, nemzetek is nagy tiszteletben tartották azokat, akik testi vagy szellemi kiválóságukkal hiri, dicsőséget szereztek hazájuknak. Nem düllesztı-e ki az angol a mellét, nem ömlik-e el határtalan büszkeség az arcán, ha Shakespeare nevét hallja említeni? Vagy nem „a császárról beszél-e a francia fiának"? Vagy mi, magyarok, nem fürdünk-e Petőfi, a mi szellemóriásunk világhirü dicsőségének fényében? A hir, dicsőség elsősorban azt a városi illeti, melyben a csecsemőbe oltott isteni szikra először ébredt öntudatra, melyben először látta meg a napvilágot.

Ily nemes büszkeség részese Alsólendva is. Nem győztes hadvezérnek, vagy diplomatának, vagy hires költőnek lett szülővárosává. Mégis lehet s van is joga a büszkeségre, mert oly nagy férfiut adott a magyar szobrászatnak, aki már eddigi munkásságával is megszerezte, kiérdemelte a halhatatlanság örökzöld koszoruját. Zala György e férfiu.

Amint már az eddigiekből ismeretes, Zala Alsólendván, 1858 április 16-án jött világra. Nem született selyem- és bíborban, nem született förendnek, de azzá lett, ő is tagjává lett egy sokkal kiválóbb arisztokráciának, a *szellem* arisztokráciájának. Haladásának utja nem volt sima. Sokat kellett küzdenie; a magasbajutás minden egyes lépcsőfokát sürü veritékével kellett öntöznie.

Atyja porcellángyários volt, a gyár azonban György születése idejében már hanyatlóban volt s csakhamar tönkre is jutott. Született nagyon elkeseritette a csapás, a gyár elpusztulását nem sokáig élték tul. A nyolc éves árva nagybátyjához a veszprémmegyei Városlődre került. Itt végezte az elemi iskolát (tehát téves némelyeknek az az állitása, hogy Alsólendván), itt látott először mintázni bátyja kőedénygyárában. Ő is megpróbálkozott a mintázással. Nem kell ám azt gondolni, hogy a kis György valami magába zárkózott, félrevonuló, hallgatag gyermek volt. Ugyancsak kivette részét a játékból. Mintázási kisérleteinek első termékét is, öklének másolatát keményre száritva fegyverül használta a sváb fiukkal folytatott erős gyerek-harcokban.

Az elemi iskola után uj fejezet következik Zala életében. A fiatal Györgyöt másik nagybátyja posztógyárában akarván alkalmazni, hogy e mesterséget megtanulván, a gyár vezetését rábizhassa. A fiu azonban sokkal szivesebben rajzolgatott s mintázott. Bátyja végre is belátta fáradozásai sikertelenségét és a belvárosi reáliskolába küldte. Itt kapott először szakszerü oktatást kedves foglalkozásából, a rajzolásból. Azonban anyagilag nem sok támogatásban részesült bátyjától s igy már ekkor magának kellett a megélhetésről gondoskodnia. Vagyonosabb társait tanitotta s rajzokat készitett helyettök.

A reáliskolai érettségi után a müegyetemen iratkozott be. Ezt azonban hamar otthagyta s a Mintarajziskolában rajztanárnövendék lett. Itt szorgalmasan mivelte magát, fejlesztette tehetségét, egyben a megélhetésről is gondoskodott.

(Folyt. köv.)

BENEVOLUS.

Hangulatok.

Az ember.

(Történelmi arcképcsarnok.)

18-ik folytatás.

Bizony, ugy történik az, amint már egyszer itt is megirtam. Magamra maradok. Nem lesz senki mellettem, csak idegen, aki nem törődik velem, felhasznál a hétköznapi élet forgatagában, tán akkor észrevesz, de szivet ki fog felém fordítani? Senki. Volt idő, mikor féltem ettől, de most már várom. Várom, mint fáradt ember az álmot, mint üldözött a menedéket, mint a csalódott ember a vigaszt. Várom, hogy egyedül legyek... s ez lesz nékem a legjobb társaságom, amikor nem bosszantanak idegen hangok, mehetek a magam utjain s zavartalanul mulathatok a légváraimmal... Észembe jutnak majd a gyerekkori emlékek, a leány-arcok, a barátok, a bajtársak... csinálok belőlük hősöket, akik csak engem tekintenek maguknál nagyobbaknak és... igen... igen... én bevonulok birodalmamba, a fantázia birodalmába, amelyben élő emberek tulajdonképpen máshoi élnek, de ugy, ahogy én akarom, ahogy én gondolom, ahogy én elképzelem: a legszebben. Életük fonalát kiveszem a Klotoék kezeből, én irom a történetüket, az én

Bucsu.

Nem hivlak oda, ahol én élek,
Nincs ott öröm, csak bú és szenvedés;
Az utam tövises, hideg,
Amerre járok, nincs madárdal,
Nincs árnyas, zöld liget.
Találsz még olyant, ki szebb hazába vezet,
Lányka, Isten veled!...

Könnyel ne ejts a távozó után,
Rózsáidat ne hervassza a bú;
Felejts el, ha tán szeretted...
Élj boldogul, — hagyj magamra
E kínos életnek!
Találsz még olyant, ki szebb világba vezet,
Lányka, Isten veled!...

Szelid virág vagy, édes, gyermeteg,
Gyenge volnál a nagy küzdelemre;
Mit is keresnél te ottan,
Hol csak a szenvedés és a nyomor
Fájó lánga lobban?!...
Találsz még olyant, ki szebb világba vezet,
Lányka, Isten veled!...

Hamar letörne tegedet e sors,
— Bár örömem addig böven volna...
Ne jöjjön öröm ellenre!
Tört reménnyel, — szép ifju életed
Volna drága bére.
Maradj! jó egy „más", ki szebb világba vezet,
Lányka, élj boldogul! Isten veled!

Ifj. REVERENCSICS ISTVÁN.

A mi tanitónk.

Szinehagyott, elsárgult füzet került a kezembe. Amint lapozgatok benne, egyenkint ujulnak fel lelkemben gyermek-kori emlékeim, azok a boldog, gondtalan idők. Itt-amott javitás van, biztos kézzel irott, szép gömbölyü betük. Oh, de sokat tudnak nekem mesélni e rövid megjegyzések! A csalóka képzelet gyors szárnyain elrepülök messze... messze, ujra az iskolába, hogy Téged ujra lássalak, halljam mély, érces hangodat, szeretett, feledhetetlen tanitóm... Ugy-e kedves osztálytársaim, ti is annyira ragaszkodtatok hozzá? Titeket is eltöltött valami megmagyarázhatatlan, jóleső nyugalom, jobbnak, nemesebbnek éreztétek magatokat az ő jelenlétében? Igazán nem tudnám okát adni, miért hatott ránk ez az ember olyan csodamódon. Hisz nem vitt bennünket kirándulásra, nem mesélt, soha sem mondta, hogy szeret bennünket s mégis, mi tudtuk, nem, megéreztük azt a gyermek csalhatatlan ösztönével. — Ha egyik-másikat csak egy szóval is megdicsérte, óh, milyen jól esett, milyen büszkék voltunk erre. Egy időben én voltam a vigyázó. Elképzelhetik, nyájas olvasóim, milyen elegedetten, boldogan viseltem e „magas" hivatalt. Ha társaim lármáztak, rakoncátlankodtak, elég volt felszólalnom: „Gyerekek! hallgattok el tüstént, mindjárt itt lesz a tanító ur; akarjátok hogy mérgelődjön?" Dehogy akarták, dehogy. Mindenki helyére ment, olyan csendben, áhitattal vártuk oktatónkat, mint a beteg orvosát, kiben fe'télenül bizik, kitől felgyógyulását remélí...

Október végén hirtelen megváltozott az idő. Hideg, éles szél süvitett, sötét, szürkésbarna fellegeket kergetve. Tanitónk behivatta a házmestert s meghagyta neki, állitsák fel a kályhát, bekőszöntött a tél. Másnap reggel mentünk az iskolába. Orrfacsaró nehéz szag terjeszkedett a tágas teremben. A kályha, ez a mult századbeli alkotmány, mint valami alaktalan fekete szörnyeteg, pöffeszkedett egyik sarokban, öblös torkával ránk bámulva. A felállitásnál a kürt peremét besározták, lemeszelték, azonkivül vékony repedésen szállt ki a füst, még illatosabbá téve a levegőt. Már kiskorom óta a három évszakban nyitott ablaknál, télen meg fütetlen szobában alszom, miáltal nincs rám nézve valami kinosabb, mint romlott levegőjü helyiségben tartózkodni. Habozás nélkül kinyitottam az udvarra néző ablakot. A házmesternek valami dolga akadt kinn, tekintete a nyitott ablakra tévedt. Szörnyü harag fogta el az áldott öreget, sietve jött be s már az ajtóban lármázni kezdett: „Adta hitvány kölykei, most már az ablaknak sem hagytok békét? Ki nyitotta ki?" kérdé mérgesen körülnézve. Egy pillanatig csend volt, akkor eléje állva megszóltam tam:

— Én voltam, Schwartz bácsi, hát maga nem érzi, milyen fullasztó, kiállhatatlan szagot terjeszt ez a frissen meszelt fal?

— Ördög bujjék abba a te fitos orrodba! — rivalt rám toporzékolva — hát én azért fütök, azért égetem a drága fát, hogy te itt tél idején ablakot nyitálj? Ha nem tetszik, menj ki, ott elég friss a levegő!...

Ez bizony elég érthetően volt mondva, hejh! de sokszor megbosszantottuk gyerekes csinjeinkkel ezt a szegény embert. Csak az vigasztalt, hogy már párszor valamennyienknek megigérte a kidobást, szerencsére azonban csak az igéretnél maradt.

Most azért én mégis megszeppentem. Hátha magamra haragitottam ezáltal szeretett tanitómat, ha itt az egész osztály és a házmester jelenlétében megdorgál, leszid? Alig tudtam visszatartani kitörő könyeimet. Az óra nyolcat ütött, belépett. A házmester alig köszönt, máris elkezdte: „Nézze tanító ur, ez a haszontalan kinyitotta az ablakot, pedig olyan hideg van, majd megfagyunk!" Oh, de elszorult bennem valami, félve, rettegve tekintettem tanitóm szép szemeibe, kit persze mulattatott nagy zavarom. Megsimogatta kipirult

tollamtól nyernek életet és veszik fejükre a dicsőség ragyogó koszorúját, melynek fényét intrikusok hiába próbálják majd elhomályosítani, mert fényük az én erkölcsöm lesz, az én gondolatom, az én filosofiám, az én fantáziám, ami az én szememben a legfényesebb...

S majd, ha kiesik a toll a kezemből és elmegyek valahová egy jobb hazába, akkor majd Ti, összeszedett jóbarátaim, az én arcképekből összeállított, írott albumom, — talán össze-vissza, szanaszét fogtok járni a világba, gondozatlanul, külsőtökben megtépve, nem törődve azzal, hogy történetetek mennyivel szebbnek igérkezett, de a rideg élet kellő értékére szállította a gyenge lelkű gazdátokat, akinek azonban van egy ismerőse, valahol messze, aki legszebb volt, akinek élete is a legszebb volt, mert „a legszebbet álmodta": az majd a kezébe vesz egy ilyen kis albumot s könnyes szemekkel fogja majd forgatni s a szemébe tódúló könnyektől talán nem is fogja látni a siró betüket, de lelkével megsejti, hogy mi van benne... hogy még boldogalanabbá tegye az életét, ha már én a legboldogtalanabbá nem tettem volna.

De tudom, hogy lassanként felszáritja ujra könnyeit és nem fog sirni, nem fog siratni. Nagy eszével, nagy lelkével meg fogja érteni, hogy mi voltam én neki és panasza elszáll.

Ti meg ifjuságom szép emlékei! gyertek hozzám, gyertek az én birodalmamba, ahol nincs emberi gyöngeség, nincs számitás, ahol csak együttérző lelkek vannak, akik már ismerik egymást, akik már az élettel leszámoltak, akik az igazi „enjüket" kint hagyták a profán nagyvilágban, mert szükségük van — feledjeni. Jójjetek, temessetek engem, mert ez az én életem...

(Folytatom.)

Dr. CSONGOR GERGELY.

Prolog.

Irta: **Oszeszly M. Victor.** A Hungaria ernyőgyár tegnapi estélyén előadta: **Klein Bertuska** kisasszony.

Hölgyeim, uraim, kik itt összejöttek,
— Jupiterre mondom, — becsapva nem lettek:
Lesz itt minden jóság, lesz itt humor, vigság,
Ami Alsólendván bizony ritka ujság.
Lesz cimbalom, dráma, zongora és ének,
Amitől hiánatnak soványak és vének,
Ami szemnek, fülnek csak inyére lehet:
Szépen feltálalva megtalálni lehet.

Szinészek játszanak szinjátékot nőkkel,
— Néhol gikszer nélkül, néhol gikszerekkel, —
Kedvére mulathat, nevethet mindenki,
Jupiterre mondom, nem marad bús senki.
Bánatot elüzünk, gondot feledtetünk,
Még a félig holtba is életet öntünk,
Akinek a vállán teher már az élet
S képén a ráncokat barázdának véled:
Püpát és bánatát odadobja másnak
S komplimentet csinál a — Hungáriának!

Pajzán utcalámpák sorjába kigyúlnak,
Egyformán süt a nap szegénynek és urnak,
Magától épül meg vasut és telefon,
Senki sem botlik meg az egyenes uton.
Gazdag bácsi többé nem „dutyiz" be senkit,
Még a „Hiradó" sem cibál meg mindenkit,
Adós vigan fizet, nem nyög már a beteg,
— Imigy szakad vége a régi életnek.

Hüséget esküsznek a szerelmes párok,
Tiz pap alig győzi áldást adni rájok;
Baráti kezet fog irigy és ellenség,
— Ez lesz csak igazán érdekes jelenség.
Blicceló diákot nem ver el az apja,
Hogyha véletlenül szekundákon kapja; —
Nem lesz a glóbuszon A.-Lendvának mássa,
Jupiterre mondom, akárki meglássa!

Se vége, se hossza nem lesz az esőnek,
Nagy keletje lesz a lendvai ernyőnek,
Arányesó hullik vékaszám reája,
Nem fogy ki sohasem a láda tüja.
Dinom-dánomoktól hangos lesz az utca,
Szélteben-hosszában vendéghivó futja,
Három hónap alatt elkopik a járda
S kinek-kinek tetszik: csónakázhat sárba'.
Ez lesz csak az élet, ez lesz csak a jóság, —
Ugyebár, instálom, fele sem bohóság?!

Hanem egyelőre kis türelmet kérek,
Amig szerepemnek a végére érek
S át nem adom a szint a mások számnak,
(Ugy-e, kivánciak, hogy kit és mit látnak?)
A türelem — mondják — terem sok-sok rózsát,
Lehet, hogy mig Önök itt a padlót rójják,
Addig szép rendjében elvégzik az égben,
Hogy ne legyen ábránt — ábrándos beszédem.

...Hölgyeim, uraim, kik itt összejöttek,
Másodszor is mondom, becsapva nem lettek;
Hogyha kicsit várnak, sok mindent meglátnak,
Amit Alsólendván csak ritkán pipálnak.
Jó mulatást addig, aztán meg jobbat,
Még aztán pedig a legislejobbat;
Kacajtól, vigságtól ne legyen ment gége, —
Jupiterre mondom, szerepemnek vége!

...Végre!...

A tüzoltó bál epilogusa.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Édes Szerkesztő uram,

kérem, hagyja abba szorgos munkáját s hallgasson meg engem, hadd mondjak Önnek valami ujat, valami hihetetlent, valami meglepőt. Nincsenek Önnel megelégedve az asszonyok. Ne nézzen rám olyan kétkedve, ne rázza meg barna fürtös fejét, igy áll a dolog, lelkemre mondom. Tegnap árulta el ezt nekem Valaki (nem mondom meg a nevét, ha guzsba kötnek, se). Hát tudja kérem, „mást" vártak Öntől az asszonyok, ezek az agilis, humánus érzelmü hölgyek. Hát kacagjon már egyszer a szemem közé, hogy *én* adok itt Önnek kéretlen tanácsot, én, a tudatlan, a járatlan...

No, de beszéljünk komolyan. Tegnap este, mint rendesen, sétálni indultam. Találkoztam azzal a bizonyos Valakivel, kit fentebb említek. Eldiskuráltunk mindenről. Igy került szóba a tüzoltó-bál, igy hallottam azt a furcsa, nekem egy ideig érthetetlen megjegyzést, hogy az asszonyok megsértődtek (iisztelet a kivételnek); elvárták volna tudniillik Öntől, kedves Szerkesztő uram, hogy égig érő dicshimnuszokat, óriási, hasábokon irt frázisokat zengedezzen róluk. Lám, lám, ez a világ — uramfia — mi volna más, mint a feltünni vágyás, a hiuság nagy vására!... Hát ők nem azokat a messinai szerencsétleneket látták lelki szemeikkel, kik félig megőrülve attól a rettenetes, világraszóló katasztrófától, elszakitva szeretteiktől, étlen, szomjan bolyongnak s borzadva, rémülve botlanak meg minduntalan egy-egy megcsonkitott, már-már oszlásnak induló holttestben? Nem a könny-ár, rombolás, összedőlt házak ezrei, virágzó élet megszünése, pótolhatatlan müemlékek elpusztulása jutott eszükbe? Nem! e kijelentésük elárulja: ők hivalkodni akartak jóságukkal, nemes szivükkel. Haha, hogy is mondta a mi boldog-emlékü költő-királyunk, Jókai: „Kilátszik a paplan alól a lóláb."

Vagy a tüzoltók! Ezek a fáradhatatlan, gyors emberek, kik vész idején sokszor emberfeletti, titáni munkát végeznek. Mikor megszólalnak a harangok rémes, ijesztő zúgással, mintegy hiva, buzditva az embereket a tüzvész helyére, hogy meggátolni segitsék a szörnyü elem kérlelhetetlen pusztitását. Ilyenkor az utca képe hirtelen megváltozik. Rohanó, ijedt alakok száguldanak; ha kérdezed őket: hol a tüz? bambán, sápadtan rád bámulnak és némán, szótlanul rohannak tovább. Csak a tüzoltók nem vesztik el a fejüket. Mint egy nyüzsgő, sürgő-forgó hangyaboly, olyan a szertár; ők nem kapkodnak ész nélkül, nem

---

arcomat és helyemre küldött, az öregnek meg németül mondta, hogy sohase mérgelődjék, hisz okvetlenül szükséges a levegő, hol ennyien vagyunk egy szobában. Mint a jóság, a tapintat megfestesülése tünt fel előttem ez az ember s ezután még jobban szerettem...

Egyik rajz-órán történt. Volt köztünk egy eleven, vidám, pajkos fiu, kinek utánozó képességén gyakran mulattunk. Nagyon csuf volt az istenadta. Nagy fejét lángoló vörös haj boritotta, sárga apró szemeit, szeplős arcát, szögletes, ügyetlen mozdulatait mintha most is látnám. A második osztálynak magyarázott valamit tanitónk, a harmadik magyar dolgozatot irt, mi a negyedikben rajzoltunk. Szorgalmasan, igyekezettel dolgoztunk, de Herczog Dávid nem tudott nyugton maradni. Izgett, mozgott, hol bal, hol jobb szomszédjának sugott valamit, mire elfojtott nevetés hangzott.

— Mondjad csak Herczog — hangzott tanitónk intő szava már másodszor — mi van veled ma, minek mulatsz olyan nagyon?

A gyerek felállott, egyik kezét sürü hajába mélyesztette s egy percnyi gondolkodás után felelt:

— Tanitó ur kérem, ma azt mondta a Révai Berta: gyerekek, ez nem gseft, félre áll a kontyom!

Aki látta ezt a csuf gyereket, amint esetlenül utánozta a leány mozdulatát, apró szemeivel pislogva és nagy fejét ingatva, annak okvetlenül nevetnie kellett. Tanitónk is harsogó kacajra fakadt, oh, milyen jóizüen, szivből tudott nevetni! Akkor nem hittük volna, hogy olyan hamarosan itt hagy bennünket. Vólegény lett s valami nézetelterés miatt felbomlott az eljegyzés. Ez a büszke, szépleikü ember nem tudott tovább élni közöttünk, hol minden bokor, fü, fa elmult boldogságára, szerelmére emlékeztette. Elment egy bucsuszó, egy Istenhozzád nélkül. Valamennyien keservesen megsiratluk.

Néhány nap mulva jött az uj tanitó. Egy neveletlen, goromba, durva fráter volt, sokszor minden csekélységért összeszidott bennünket. Minket, lányokat ki nem állhatott, pedig milyen érzékenyek voltunk. Megszokva előbbi tanitónk halk, kellemes hangját, végtelen türelmét, elnézését hibáinkkal szemben, és most ő... ez az örökké zsörtölődő, elégedetlen, ideges ember, ki mondhatlan dühbe gurult, ha nem értettük meg éppen nem világos magyarázatát. Milyeneket orditott, egyszer egyik lánynak kigombolódott a köténye. Megkérte legközelebbi szomszédját, hozza rendbe öltözékét. Persze, észrevette.

— Ti hiu bábok, nem tudtok odahaza keltően elkészülni? Majd kiszórlak benneteket! — fakadt ki haragosan. Mi néhányan összenéztünk, pár lánynak könnybe lábbadt a szeme. No, ez olaj volt a tüzre.

— Nézze meg az ember ezt a csuf, pityergő népséget, hát most minek itatod az egereket? — kérdezte Bárdos Gizellát, ki heves zokogásra fakadt.

— Az előbbi tanitó urat siratom, — mondá Gizella, dacosan felkapva a fejét. Elfordult tőlünk, ajkaiba harapva.

Bizony nagyon, nagyon sokszor eszünkbe jutott szeretett tanitónk, ha egyik-másik tantárgyval nem tudtunk megbirkózni. Nehezen, keservesen nélkülöztük okos, értelmes magyarázatát.

Öreg házmesterünk már nem zsörtölődik többé, megtért őseihez... Mi, gyerekek is szétszóródtunk a szélrózsa minden irányába, ritkán, elvétve találkozunk egymással, kik évekig együtt tanultunk, játszottunk. Vége van a gyerekes, vidám életnek, elhangzottak a szép tündérmesék... az idővel mi is megváltoztunk, ki-ki közülünk már régen hivatásának él. Hogy a mi kedves, feledhetetlen tanitónk hol él, mit csinál: nem tudom. Sohasem hallottam róla semmit. Eltünt, édes-bús emléket hagyva maga után...

Ejh, nem jó emlékezni!...

RANKÁNÉ.

Kérjen mindenütt valódi egyptomi „NIL" szivarkahüvelyt és szivarkapapirost

mely a dohányzás alatt nem lesz sem zsiros, sem fekete. Cs. és kir. szabadalom 394. sz. a. 1896 február 15-étől.

Csak akkor valódi, ha a „NIL" név- és krokodil védjegygyel van ellátva!

kiabálnak, hanem nyugodtan, de gyorsan végzi mindegyik a maga munkáját. — Hát nem az elismeres, az önzetlen segélynyujtás, a jótékonyság vitte Onöket, szép hölgyeim, a tüzoltók bájára?

Bizony-bizony, emberek, gyarló emberek vagyunk mindnyájan, tele hibával, tele fogyatkozással!... PONT.

Fogzás.

Ugyan adjatok a szenvedőnek SCOTT-féle Emulsiot és kimeljétek meg álmatlan éjszakától. A fogak minden fájdalom és bélbaj nélkül bujnak elő, fehérek, erősek és egyenesek lesznek.

Az Emulsio vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védjegyét, a halászt kérjük figyelembe venni.

A gyermek szereti a

SCOTT féle Emulsiot

és készségesen fogja azt szedni. Az emésztést, ha meg van zavarva, mindenkor helyre állitja és előmozditja.

Egy eredeti üveg ára 2 kor. 50 fill.

Kapható minden gyógyszertárban.

HIREK.

— **Uj főbirák.** A törvényhatósági bizottság e hó 8-ikai ülésében ejtette meg a balatonfüredi és tapolcai főszolgabirói állásokra a választást. A tapolcaira négyen pályáztak, köztük Farkas István alsólendvai szolgabiró is, kik közül 32 szótöbbséggel Langer Istvánt, az eddigi helyettest választották meg. Tapolcai főbiró lett Karácsony Kálmán. A megválasztott két főbiró helyére I-ső osztályu szolgabirák lettek Skublics Gábor és Szilágyi Dezső.

— **A szerencsétlenekért.** Mint ismeretes, városunkban is nagyobb mozgalom indult meg a messinai és ajkai katasztrófák sujtottainak segélyezésére. — A gyüjtést K. Hajós Mihály ügyvéd vezette, kinek iven a mai napig 462 K folyt be, mely összeg 25% az ajkaiak javára adományoztatik. — Adóztak: Alsólendvai Takarékpénztár 50 kor.; Alsólendva-Nempthy uradalmak főbernöksége 20 kor.; Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár r.-t. 20 kor.; K. Hajós Mihály, Alsólendvai polg. olvasó-egylet, Alsólendva község 10—10 kor.; Az alsólendvai önk. tüzoltó-egylet mulatságából 250 kor.; Fuss F. Nándor, Pollák Emil, Csukics Adolf, Isoó Ferenc, dr. Laubhaimer Oszkár, dr. Brüuner József, dr. Wollák Adolf, Balás Béla, Karabélyos Elek, Lázár Győző, Pollák József, Varga Sándor, Tomka Mihály, dr. Józsa Fábián 5—5 kor.; Merényi Ferenc, Arnstein Benö 3—3 kor.; Teke Dénes, Csiszár Sándor, Vidra István, Tüskés Dezső, Biró Lajos 2—2 kor.; dr. Fehér Dezső 1 korona. — A megyei központi bizottság határozata folytán a begyült összeg Árvay Lajos alispánhoz lett felküldve.

— **Villany Alsólendván.** A közvilágitás érdekében megindult mozgalom nagy lépésekkel halad előre. Mondhatjuk, közügyért már régen lelkesedett annyira közönségünk, mint éppen ez alkalommal, amit legjobban talán az bizonyit, hogy a közönség köreből máris nem remélt nagy számban jegyeztek elő a villanyra. Mint halljuk, három cég máris akadt, kik villanytelepet alitásának fel, de ezek s a város között komolyabb tárgyalások idáig még nem történtek.

— **Az Iparos Olvasókör mulatsága** nem nagy érdeklődés mellett, de kitünő hangulatban folyt le szombaton este. A hölgyek részvétlensége által okozott elkedvetlenedést hamarosan legyőzték Ferenczy József izletes ételei és kitünő borai, s ezek közreműködésével már 11 óra tájban olyan széles jókedv kerekedett, hogy még a nagyapók is táncra perdültek, de még hogyan! — Iparost azonban az „iparos"-olvasókör báljan a legerősebb mikroszkóppal is csak itt-ott lehetett felfedezni, mig a többiek tüntetőleg távolmaradtak. Hogy miért, azt nem tudjuk. — A vidám vendégsereg a késő reggeli órákig együtt maradt. Felülfizettek: Dr. Nyáry Béla, Pollák Emil 20—20 korona; Pataky Kálmán 10 korona; Fuss F. Nándor 6 kor.; Gálics Tamás, K. Hajós Mihály 5—5 kor.; Biró Lajos, Csukics Adolf, Ferenczy József, dr. Laubhaimer Oszkár 4—4 kor.; Ascherl József, dr. Brünner József, Ehrenreich János, Ferber József, Laschober Ödön, Ritlop Pál, Szekeres István, Schwarcz Samu, Vidóczy Ferenc 2—2 kor.; Schwarcz Jakab 1 kor. 60 f; Gazdag Jánosné, Stern Mór 1·40—1·40 korona; Bartos Mór, Balkányi Ernö, Brandl József (Zalaegerszeg), dr. Csongor Gergely, Dolgos Mihály, Engel Lajos, Faragó István, Fioch Antal, Grosz Hermanné, Gombosy István, Hajmássy Ferenc, Horváth Ferenc, Hegedüs Sándor, Kardos József, Kardos János, Lenarics Victor, Mészáros Mihály, Osszeszly M. Victor, Poppel Lajos, Schwarc Károly, N. N., Sipos Dániel, Szinovecz András, Seival Sándor, Toplak János, Tóth Pál, Varga Mátyás, Varga Miklós, dr. Wollák Adolf, Waltersdorfer Henrik, Wortman Ármin 1—1 korona; Vucsák József, Bader Hermanné, özv. Unger Ferencné, Kohn Lajos 40—40 fill.; Mihalics István, Pivár Ferenc, Sipos Lajos 20—20 fillér.

— **A főispán váltója.** Egyik budapesti lapban olvassuk: Néhány hónappal ezelőtt Serényi Sándor kereskedő feljelentést tett a rendőrségen Svastics Benő nyugalmazott zalamegyei főispán ellen. A panasz szerint Svastics megkerte Serényit, hogy zsiráfjon neki egy négyszáz koronás váltót. Serényi tudta, hogy a főispán nyomaszló anyagi viszonyokkal küzd és ezért zsiró fejében biztositékot követelt. — Svastics erre átadta egy hónapi nyugdijnyugtáját egy levéllel, amelyben utasitja az adópénztárt, hogy havi fizetését Serényinek fizesse ki. Amikor a kereskedő a pénzt fel akarta venni, a pénztárnok felmutatta Svastics levelét, amelyben megtiltja a pénz kifizetését. E közben a váltó lejárt s ezt Serényinek kellett beváltania. Az ügyészség csalás miatt vádiratot adott Svastics ellen, akinek kifogásait márczius 4-én fogja tárgyalni a vádtanács.

— **Korkép.** A zalamegyei ovónők nincsenek megelégedve helyzetükkel. Egyesületet akarnak létesiteni, melyben ugy saját, mint a kisdednevelés ügyét megvédjék. Az egyesület székhelye állitólag Nagykanizsa lesz.

— **Táncvizsga.** Somogyi Jenő tánciskolájában esütörtökön volt a záróvizsga, ahol azt a tapasztalatot szerezték, hogy a fiatal táncmester kezében jó helyre volt letéve a növendékek tanulási vágya. Somogyi szakszerüen, mondhatni mesteri módon vezette be tanitványait a tánc müvészetébe. — Somogyi innen Pécsre szándékozik menni, hol még a jövő hó elején megkezdi tanfolyamát.

— **Március 15.** Az alsólendvai Kereskedő és Iparos Ifjak Egyesülete e hó 10-én Oszeszly M. Victor elnök elnöklésével gyülést tartott, melynek egyik legfontosabb tárgya március 15-ikének megünneplése volt. A gyülés ugy határozott, hogy március 14-én, vasárnap délután a Korona-szálló nagytermében belépődij nélkül tartja ünnepélyét. Az ünnepélyen fellep a helybeli dalárda is, ezenkivül lesz beszéd, felolvasás és több szavalat.

— **A kétfejü sas — letünőben.** A gyalogsági egyenruhának csukaszürkére való megváltoztatásával egyidejüleg egy másik jelentős reformot is léptet életbe a hadügyminiszter: a kétfejü sas a gyalogsági derékszijról eltünik és helyébe a rézcsaton ófelsége nevének kezdőbetüit alkalmazzák.

— **Uj pénz.** Egy budapesti lap ujságolja, hogy a magyar-osztrák kormány legközelebb bevonja teljesen a forintosokat s helyébe ezüst kétkoronásokat bocsátanak ki. Most egyelőre ötvenmillió értékben vernek kétkoronásokat. Az uj pénz kibocsátásával fokozatosan történik a még forgalomban levő forintosok bevonása.

— **Az alsólendvai önk. tüzoltó-egylet** január 30-i táncmulatságán felülfizetni szivesek voltak: dr. Nyáry Béla 2·0 kor.; Fuss F. Nándor, dr. Wollák Adolf 16—16 kor.; dr. Chilkó Sándor, Csukics Adolf, Gálli.s Tamás, Hajós Mihály, Ivanits György, Pollák Emil, Pollák József, özv. Pollák Lázárné 10—10 kor.; Biró Lajos 9·25 K.; dr. Filkor Márton, Gazdag Ignácz, Grosz Mór, Hadrovics Elek, Ivanits József, dr. Józsa Fábián, dr. Laubhaimer Oszkár, Matuss Lajos, Piacsek János, Schwarcz Mór 6—6 kor.; Bobay Géza, Brüll Lipót, Ferenczy József, Hegedüs Sándor, Isoó Ferenc, Kiss Dénes, dr. Kürii Dezső, Németh Imre, dr. Pollitzer Izidor, Varga Sándor (Szelnicza) 5—5 kor.; Laschober Ödön 4·50 korona; özv. Baranyay Kálmánné, Kotschy József 4—4 K.; Braun iparfelügyelő (Zalaegerszeg), özv. dr. Király Mórné 3·50—3·50 kor.; dr. Brünner József, dr. Tüskés Dezső, Toplak János, Schwarcz Arnold, Wortman Ármin 3—3 kor.; Ascherl József, Blau Henrik, Havel Ede 2·50—2·50 kor.; Baranyay Béla, Bors István, Brünner Béla, Ehrenreich János, Engel Lajos, Eörsi Gyula, Ferber József, Fuchs János, Gombosi István, Halász Zsigmond, Iványi Andor, Kiss szemlész, Lázár István, Matyasovszky Vince, Maschanzker Henrik, Somogyi Imre, Szinovecz András, id. Schwarcz Samu, Teke Dénes, Wolfsohn Henrik, özv. Vugrinecsics Lajosné, Kulcsár István, Koller Ferenc 2—2 kor.; Balkányi Ernö, dr. Csongor Gergely, Lenarics Victor, Lukács Antal, Seival Sándor, Sipos Dániel, Schwarcz Mór 1·50—1·50 kor.; Bellovics Antal 1·25 kor.; Merényi Ferenc 1·70 kor.; Balás Béla, Bracskó Géza, Bellovits Ferenc, Csohohey Gergely, Erményi Jánosné, Ecker Pál, Freyer Lipót, Hartmann Ferenc, özv. Lázárné, özv. Nagy Józsefné, N. N., N. N., özv. Pozsogárné, Sebök Ferenczy, Szántó Zsigmond, Szabó Pál, Schwarcz Ödön, Schwarcz Károly, Szepesy Gusztáv 1—1 kor.; Sipos Lajos 75 fill.; özv. Unger Ferencné 90 fill. Freyer Béla, Maschanzker Ferenc, Reverencsics István, Somogyi Jenő, Szigeti Ignác, Tivadar Ferenc, Lázár Győző, Waltersdorfer Henrik, Waltersdorfer Iván 50—50 fill. Felülfizetés összesen 368 korona 35 fillér.

A mulatság összes bevétele 1259 kor. 32 fillér, összes kiadása 308 kor. 50 fillér s igy a tiszta jövedelem 950 korona 82 fillér. — E tiszta jövedelemre nézve az 1909. február 7-i működő kari gyülés akként határozott, hogy abból 250 koronát a sziciliai földrengés s az ajkai bányaszerencsétlenség által sujtottak segélyezésére, 100 koronát a tüzoltó-egylet saját ruha-alapja, 50 K-t jutalmi alapja, 50 K-t segély-alapja, 500 kor. 82 fillért pedig szertár-alapja gyarapitására fordit. — Midőn ezt köztudomásra hozzuk, a tüzoltó-egylet parancsnoksága ez uton is hálás köszönetet mond a közönség mindama tagjainak, akik ugy e szép, alig reménylett anyagi eredmény, mint a páratlan erkölcsi siker eléréséhez bármi irányban is közreműködni szivesek voltak, különösen kiemelvén e köszönetnyilvánitásnál a közreműködő összes tényezők közül a fáradtságot nem ismerő hölgybizottság tagjait, akiknek nevéhez fűződik az eredmény és siker oroszlánrésze s a mellettük működő felszolgáló lány-koszorut.

— **A nagykanizsa—alsólendvai vasut** közigazgatási bejárása az alsólendvai járáshoz tartozó községekre nézve február hó 20-án délelőtt 9 órakor a községházánál fog megtartatni, melyre az érdekeltek megjelenni hivatnak.

— **Álarcos-bál.** Az alsólendvai szakácsnők a községi szegényalap javára e hó 21-én, vasárnap a Ferenczy-féle vendéglőben álarcos-bált rendeznek. Kezdete este 8 órakor. Belépődij 80 fillér, családjegy 4 K 60 fillér.

— **Kéménytüz.** Pénteken délben 1/2 1 órakor Weisz Adolf helybeli lakós Üveges-utcai házának kéménye kigyuladt, mielőtt azonban nagyobb baj történt volna, lokalizálták a tüzet.

— **Modern tanoncnevelés.** Stefanec József zalaegerszegi kéményseprő fia, ki apjánál segédeskedett, munka közben a tanoncukat ugy találta megütni, hogy a szegény fiu nyomban szörnyet halt. — Ezt Magyarországon ugy nevezik: modern tanoncnevelés, másutt: barbarizmus.

— **Gyilkosság az országuton.** A somogymegyei Csertő község közelében az országuton vérébe fagyva, holtan találtak egy embert. A feje irtózatosan össze volt roncsolva a reá mért fejszecsapásoktól, zsebei pedig kiforgatva, ami azt bizonyitja, hogy a szerencsétlen ember rablógyilkosságnak esett áldozatául. Mint a csendőrség megállapitotta, Galambos Sándor az áldozat neve, 38 éves és zalamegyei, murakeresztúri lókereskedő. A gyilkosokat nyomozzák.

— **A koldus tolvaja.** Berke Lidi péntekfalusi koldusasszonytól Németh István törmafoldi lakós 29 koronát ellopott. Feljelentették.

— **Felgyujtotta az apja házát.** Korcsmaszentelés volt e hó 7-én, vasárnap a közeli Kerkaszentmihályfán. Ott volt a falu apraja-nagyja, ott volt Salamon Károly ottani lakós is a fiával, Ödönnel. Salamon reggel 3 óra felé hazafelé készülődött, hivta a fiát is, de mivel ez nem akart menni, egyedül indult a falutól nem messze levő lakására. Hazaérve elpanaszolta másik, Péter nevü fiának, hogy Ödön nem akar hazajönni, mire a 18 éves Péter vállalkozott rá, hogy ő majd hazahivja az öccsét. Péter elment, de az helyett, hogy öccsét hazahivta volna, ő is mulatni kezdett a korcsmában. Reggel 7 óra után részegen, támolygva ért apja házába Péter, hol apja szidással fogadta, majd midőn a fiu gorom-

háskodni kezdett, arcul ütötte és kidobta a házból. A fiu bosszutól lihegve gyufát vett elő, oda ugyan a ház végébe és a tetőzetet meggyujtotta. Néhány pillanat alatt az egész ház lángban állott, sőt átcsapott a tüz a szomszédos melléképületekre is, ugy, hogy az öreg Salamon alig tudott menekülni a tüztengerből. A kár 1800 korona. — A csendőrség még aznap a fiut letartóztatta, átadta az itteni kir. járásbiróságnak, honnan beszállitották a zalaegerszegi kir. ügyészség fogházába.

— **Nőborbély.** Egy budapesti borbély elhatározta, hogy leányából borbélyt nevel s az ipartörvény értelmében mint borbélyinast akarta szerződtetni. A borbélyok ipartestülete azonban a szerződést megtagadta. A leány apja ez ellen a IV. kerületi elöljárósághoz, mint fölöttes hatósághoz folyamodott, amely a dolgot okosabban fogta föl, kimondván, hogy sem elvi, sem közerkölcsi akadálya nincsen annak, hogy a nő borbély lehessen és kötelezte az ipartestületet, hogy a leányt szerződtesse. Mert hátha lehet a leányból orvos, tanár, pénztáros pincér stb., miért ne lehethatnák hát el attól, hogy a férfiak arcát gyöngéd női kezek pucolják?

— **Gyilkos vőfély.** Varga János pusztamagyarádi legény az erdőről hazamenet nótázó vőfélyekkel találkozott, akiktől szivart kért. Erre az egyik részeg vőfély kést rántott elő és szegény Vargát hasba szurta, karját pedig felhasitotta.

Szerkesztői üzenetek.

—l—r. **Helyben.** Későn érkezett, kimaradt a jövő számra. Gruss!

Mitró J. János urnak Nagykanizsa. Az első cikk valahogy elkallódott a szerkesztőségi asztalfiában, a második pedig tulhosszu volt. Persze, hogy szivesen látjuk további munkálkodását, de cikkeink rendes méretétet ne tessék tullépni. Üdv.

K. I. tanító ur Stridó. Folytatásos tárcát legnagyobb sajnálatunkra nem közölhetünk, igy b. kéziratát mellőznünk kellett. A verset azonban besoroztuk. Talán kaphatnók valami rövid cikk-félét.

Kiváncsi. Téved. „Rankáné" valóban hölgy, de nem azonos R.-rel. „R." álnév alatt főmunkatársunk ir.

Főmunkatárs: **Ifj. REVERENCSICS ISTVÁN.**

Hirdetmény.

Az **alsólendvai Uradalmi Főbérnökség** ezennel közhirré teszi, hogy Alsólendva városban évenkint tartatni szokott

hét országos vásár helypénzszedési joga

február hó 22-ikén d. e. 10 órakor bezárólag 1912. november hó 1-ig Alsólendván a főbérlet központi irodájában nyilvános árverés utján albérletbe adatik.

Az árverési föltételeket érdeklődőknek készséggel megküldi az

Uradalmi Főbérnökség
főszámvevősége
Alsólendván.

Szőlő-oltvány

és vesszőről *nagy képes árjegyzékemet* **ingyen és bérmentve** küldöm meg, a ki cimét tudatja. Ezen könyvet még az is kérje, a ki rendelni nem akar, mert sok hasznos tudnivalót tartalmaz.

Gyökeres oltványokból, amerikai és európai sima és gyökeres vesszőkből, a **világhirü Delawaréból másfél millió készlet.**

Olcsó ár és pontos kiszolgálás.

Cim:
SZŰCS SÁNDOR FIA szőlőtelepe
Bihardiószeg.

Eladó

helyben egy olajos tengelyü üveges **hintó,** egy olajos tengelyü **kutsir-kocsi,** egy négy üléses, fedeles sárga **kocsi,** egy uri **szán** és egy vastengelyes **szekér** hosszu oldalakkal, **vaseke, vasborona.** Cim megtudható a kiadóhivatalban.

AKI valamit venni akar,
AKI valamit eladni akar,
az hirdessen az
„Alsólendvai Hiradó"-ban.

Figyelem!

Szőlőoltványt, szőlővesszőt ne rendeljen addig, mig tőlem árjegyzéket nem kér! — Gyökeres oltványok ezre 140 korona, „Delaware" ezre 100 korona.

Cim:
Szigyártó Nagy Mihály
FELSŐSEGESD, Somogymegye.

Háztartások, cukrászdák, vendéglők részére nagy idő- és pénzmegtakarítást jelent
a RÉTHY-féle
Vanillol
alkalmazása.

A „**VANILLOL**" (név törvényesen védve) könnyen oldódó tabletta alakban tartalmazza a **vanilia illatát és izét.**

Fő előnyei a vaniliával szemben: 1. Teljes és gyors oldhatóság vizben, tejben. 2. Főzni és szürni felesleges. 3. Szintelen, tehát fehér fagylalthoz vagy krémhez is használható. 4. Illatát évekig változatlanul megtartja. 5. Olcsóbb, mint a rud-vanilia; ugyanis 1 tabletta 2 fillér és négy ilyen tabletta, vagyis 8 fillér áru VANILLOL megfelel 30 fillér áru rud-vaniliának.

Egy tekercs VANILLOL, mely 10 tablettát tartalmaz, ára 20 fillér. — Kapható
Fuss F. Nándor gyógyszertárában
Alsólendván.

Garai Károly, Aradon
ajánlok: szalonnát, zsirt, füstölt és pácolt husokat s kolbászokat, szigoru napi árakon. Szíveskedjen árjegyzéket kérni.

Alsólendván, a főutcában
egy földszintes ház
mely bolti helyiségnek is alkalmas, szabad kézből azonnal eladó. Cim megtudható a kiadóhivatalban.

Fr. Kaiser-féle
bregenzi (Vorarlberg) köhögés elleni cukorkák,
kaphatók alulirott gyógyszertárban.

Ki ezen köhögés elleni cukorkákat figyelembe nem veszi, vétkezik a saját egészsége ellen. — A Kaiser-féle

„Mell-Caramella" cukorkák

fenyővel, orvosilag kipróbált és ajánlott szer a köhögés, hurut és gégerekedtség ellen. 5245 db köszönőbizonyitvánnyokkal igazolja e szer hathatósságát. Ezen kitünő gyógyhatásu cukorkáknak csomagja 20 és 40 fillér, adagja 80 fillér.

Kapható:
FUSS F. NÁNDOR gyógyszertár
Alsólendván.

LEGNAGYOBB-SZŐLŐOLTVÁNYISKOLA
AZ ÁLLAMI FELÜGYELET MELLETT LÉTESÜLT
MILLENNIUM TELEP
NAGYŐSZ
TORONTÁL M.
TERJEDELME 500 KAT. HOLD
KÉSZLET SOK MILLIÓ
ÁRJEGYZÉK INGYEN

MILLENNIUMTELEPEN VETTEM — **NEM A MILLENNIUMTELEPEN VETTEM**

Ruhatisztitás! Gőzmosóda!

Értesitem a nagyérdemü közönséget, hogy a **pettaui gőzmosóda** helyi **GYŰJTŐ-TELEPET** Alsólendva területére elvállaltam.

A pettaui gőzmosóda mos, vasal és fényesit. Nagy gond fordittatik női és férfi fehérneműek tisztitására, gallérok és kézelők keményitésére.

Menyasszonyi kelengyék, függönyök tisztitása.

Kérem a nagyérdemü közönséget, hogy megbizásait minden hét keddjéig hozzám juttatni szíveskedjen, hogy a tisztogatásra szánt ruha **8 nap alatt** visszaérkezhessen.

Tisztelettel
Freyer Fülöp, Alsólendva.

Előfizetőink ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar s kereskedelem.

Előfizetőink ingyenes hirdetés-rovata.

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, csemege-, liszt-, vetemény-magvak, ugyszinten norinbergi-, üveg- és porczellán-kereskedése. — Deszka-, épületfa- és szénraktár.

ASCHERL JÓZSEF épitész, épitési vállalkozó. Elvállal épitési tervek készitését, mindennemü épitkezést, valamint szakvelemény adását. Tanulmányait elsőrendü fővárosi épitészeknél szerezte.

ÁG ISTVÁN vegyeskereskedése Hosszufalu.

BADER HERMÁN cipész. Nagy raktár kész férfi- és női cipőkben.

BORS ISTVÁN kötélgyártó.

BLAU SÁNDOR vasuti vendéglője az állomás mellett. Kitünő konyha, jó borok, frissen csapolt sör.

BRÜNNER SÁMU vegyeskereskedő.

BECK MIKSA sütödéje.

BELLOVICS FERENC ácsmester. Végez minden ácsmunkát helyben és vidéken.

BOMA JÓZSEF vendéglős Dobronak.

ECKER PÁL kalapos.

ERMÉNYI JÁNOS halsütő és mezeskalácsos.

EPPINGER SÁMU téglagyáros Alsólendván. Téglák és zsindelyek a legtartósabb kivitelben készittetnek.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT fűszer-, csemege-, norinbergi-, rövid-, diszmü-, játék-, üveg- és porczellán-áruk raktára. Nagy választék uri-divat cikkekben. Naponta friss gyümölcs kapható.

FARAGÓ ISTVÁN borbély- és fodrász.

FRANKO ANTAL vendéglője Turnischán.

FÜRST LAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, csemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porczellán-áru kereskedése. Rum és likör kompozicziók kaphatók.

HEGEDICS ISTVÁN czipészmester.

GERENCSÉR GYÖRGY téglamester Zalaegerszegen (városi téglagyár.) A legjobb minőségü falecserép bármikor rendelhető nála.

GREGORENCSICS JÓZSEF szikvizgyára. Kivánatra szikvizet vidékre is szállit.

GOMZI LAJOS épitőiparos ős cementáru készitő, Alsólendva-Hosszufalu. Elvállalja betonhidak és csatornák szakszerü készitését.

HIRSCHL IGNÁCZ vegyeskereskedő Letenye.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Turnischán.

HORVÁTH LAJOS borbély. Hintószerek raktára.

HEGEDÜS SÁNDOR épület- és bútor-asztalos.

IVANICS FERENC ácsmester Alsólendva—Hosszufalu. Elvállal minden e szakmába vágó munkát.

KÁROLYOS TESTVÉREK vendéglője a „Magyar szabadsághoz" Hosszufalubban. Kitünő magyar ételek, jó borok, frissen csapolt sör.

LEVÁSICS FERENC épitőiparos.

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Domasinec.

MAYER ÖDÖN óra- és ékszerész. Nagy raktár china ezüst árukban.

MANDELBAUM MÓR rőfös- és divatáru kereskedő.

MAURER FERENCZ szobafestő és mázoló. Elfogad minden e szakmába vágó munkát ugy helyben, mint a vidéken.

MUHR LAJOS vendéglője a „Csipkéshez" Hosszufalubban.

MURSICS LAJOS épitőiparos. Elvállalja minden e szakmába vágó munka lelkiismeretes készitését.

NEUBAUER ANDRÁS „Korona" nagyvendéglője, kávéháza és szállodája.

POLLÁK LÁZÁR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-áruda.

RAPOSA FERENC épitőiparos (lakik Alsólendván, a hegyen.) Elvállal minden e szakba vágó munkát.

ROSENBERGER DÁVID kereskedő Zalabaksán.

STERN DÁVID vegyeskereskedése az állomás mellett. Fuvarozások a legolcsóbban elvállaltatnak.

SCHWARCZ KÁROLY bőrkereskedő és szikvizgyáros.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászi (u. p. Kerkaszentmiklós.)

STERMANN JÓZSEF ácsmester Hosszufalu — Alsólendva. Minden e szakmába vágó dolgot elvállal ugy helyben, mint vidéken.

SCHWARCZ ETELKA vegyeskereskedése a Kanizsai utczában.

SCHWARCZ LIPÓT butorkereskedő Varasd.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TÖRÖK SÁNDOR czipész és bőrkereskedő.

TANTALITS JÓZSEF vendéglője Zalabaksán.

Özv. TÜSKE FERENCNÉ vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-áru készitése.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyen olcsón elad fás és zöld szőlőoltványokat a legjobb bor- és csemegefajokban. Különösen ajánlja a kucza-oltványokat. Szőlőtelepitést helyben és vidéken olcsón elvállal.

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése. Nagy raktár halotti és temetkezési kellékekben.

WOLFSOHN HENRIK központi káves.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendü férfi-szabó. — Kész férfi- és gyermekruhák gyári raktára.

WALTERSDOLFER ADOLF mészáros.

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Turnischan.

WEISZ LIPÓT férfi- és női-divatáru üzlete. A világhirü váci Kobrak-cipő egyedüli raktára.

WEINBERGER ÖDÖN mész- és vegyeskereskedése.

ZOMBORI MIHÁLY higienikusan berendezett fodrász-terme a Fő-utczában (Tivadar-féle uj ház.)

A hires

kolozsvári szalonna

és vegyes felvágott

naponta frissen kapható

FREYER LIPÓT

fűszer és csemegekereskedőnél

Alsólendván.

Friss Mauthner-magvak kaphatók.

Az Alsó-Lendvai Takarékpénztár

hetibefizetési-, betét- és előleg üzletágának

X. csoportját

folyó évi február hó 25-én nyitja meg.

Az Alsó-Lendvai Takarékpénztár
Igazgatósága.

Pollitzer sérv-ambulatorium

nyilvános orvosi rendelő-intézet
sérvbajosok, ferdénöttek
és amputáltak részére

Budapest, IV. Kossuth Lajos-utca 8, félemelet.

Az intézet szakorvosa bárkinek teljesen **díjtalanul** rendelkezésére áll. Az orvosi vizsgálat igénybevétele vásárlásra nem kötelez.

Orvosi ellenőrzés! Mérsékelt árak!

Egyéni speciális kezelés!

Szabadalmazott sérvkötők már 5 koronától felfelé.

Vidéki megrendelések az intézet szakorvosa által lelkiismeretesen felülvizsgáltatnak s pontosan és a legnagyobb titoktartás mellett eszközöltetnek.

Hygienikus cikkek a legfinomabb minőségekben, orvosilag ajánlva és sterilizálva. — Feltétlenül megbizhatóak. Tucatonkint 2—16 koronáig.

Ugyanott most jelent meg: „Az ember egészsége" cimü orvosi mü, mely kizárólag a sérvbajjal, annak ellenszereivel és kezelésével foglalkozik. E munkát bárkinek díjtalanul és zárt borítékban küldi meg az intézet igazgatósága.

BUTOR!!

Asztalos és kárpitozott, valamint vas- és rézbutorok nagy raktára.

Schwarcz Lipót Varasd.

Legolcsóbb, legelőnyösebb bevásárlási forrás teljes menyaszszonyi kelengyék, szállodák, vendéglők és magánosok részére.

Képes mintakönyv kivánatra ingyen!

Nyomatott Balkányi Ernő könyvnyomdájában Alsólendván.